

Yok Yok

– serife-cinar · 25 Temmuz 2009

YOK! YOK!

Öğren artık yüzmesini gözyaşında boğulmadan
Kıyısı yok limanı yok, tutunacak bir dalın yok
Nefes alman mümkün değil kara bulut dağılmadan
Böyle kırık kanatlarla uçup gidecek halin yok.

Dünya döner sen dönersin gittiğin yer belli değil
Durdurmaya gücün de yok, ineceğin durak da yok
Sayıp durma acıları otuz değil, elli değil
Herkes bilmiş, herkes usta, senin gibi çırak da yok.

Ne bu aşktan kaçabildin ne de bir gün güldü yüzün
Dağ delecek Ferhat da yok, çöl aşacak Mecnun da yok
Yenilgiyi kabullendin, benliğini sardı hüznün
Derman diye Lokman da yok, mal verecek Karun da yok.

Onca insan içinde sen yalnızlığı çağırırsın
Tırtıl gibi üzerine öreceğin ağın da yok
Kendi zindanında hapis feryat edip çağırırsın
Boşa geçip gitti ömrün yaşayacak çağın da yok.

Ne diyeyim sana gönül ben de geldim ya peşinden
Sen çaresiz ben çaresiz söyleyecek sözüm de yok,
Medet umma hiç kimseden, ana, bacı, kardeşinden
Kuruttuğun bağlarında bir salkımcık üzüm de yok.

ŞERİFE ÇINAR

16 Mayıs 2009 saat 21.00

Karşıyaka İzmir